

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/162/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316217844
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316217844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: W. C., nar. XX.XX.XXXX, J., C. XXXX/XXB, zastúpená advokátom: JUDr. Vladimír Sidor, Hlohovec, Železničná 4/ A, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: Profi Credit Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17Csp 143/2016-131 zo dňa 8. februára 2018 a dopĺňacieho rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17Csp 143/2016-138 zo dňa 1. marca 2018 vo výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie a dopĺňací rozsudok vo výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 564,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 5.10.2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %, o výške ktorej súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 43, § 43a ods. 1, 2, § 44 ods. 2, § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 1 CSP, § 451 ods. 1, 2, § 457 OZ, § 563, § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a vecne tým, že Je nesporné, že žalobca dňa 14.11.2013 podpísal Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, na poskytnutie úveru vo výške 1500,- eur, pričom však v žiadosti, keď ju odovzdával žalovanému na schválenie, nebola vyplnená časť 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere. Toto tvrdenie žalovaný nijako nepoprel, ani nepoprel, naopak potvrdil tú skutočnosť, že reálne bola žalobcovi vyplatená na účet suma 1284,25 eur. V danom prípade žalobca vyplnil časť 5. Žiadosti/zmluvy (vrátane údajov o RPMN, úrokovej sadzbe, mesačných splátkach atď.) a takto podpísanú žiadosť zaslal na schválenie žalovanému. Žalovaný vyplnil časť 6. Žiadosti/zmluvy (vrátane údajov o RPMN, úrokovej sadzbe, mesačných splátkach atď.), pričom však zmenil údaje pri RPMN a priemernej RPMN pri úvere ako aj revolvingovom úvere, čiže takáto zmena je s poukazom na § 44 ods. 2 OZ odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Tento nový návrh však nebol zaslaný žalobcovi na schválenie, ale žalovaný rovno poukázal na účet žalobcu sumu 1284,25 eura. V danom prípade teda nevznikla zmluva o spotrebiteľskom úvere, pretože táto podľa § 9 ods. 1 veta prvá zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, musí mať písomnú formu, pri nedodržaní tejto formy podľa § 46 ods. 1 a 2 OZ je potom absolútne neplatná. Žalovaný tak zaslal finančné prostriedky na účet žalobcu vo výške 1284,25 eura z titulu bezdôvodného obohatenia. V danom prípade súd sa stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu a je toho názoru, že Zmluva z 22.11.2013 je absolútne neplatná (bližšie pozri na odôvodnenie uvedené v bodoch 12. až 15. tohto rozsudku). V prejednávacom prípade sa jednoznačne jedná o vydanie bezdôvodného obohatenia ktoré vzniklo plnením z absolútne neplatného právneho úkonu - Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 22.11.2013. K účinkom neplatnosti právneho úkonu pozri odôvodnenie uvedené v bode 18. K plneniu z titulu bezdôvodného obohatenia došlo zo strany žalovaného v prospech žalobcu dňa 22.11.2013 vo výške 1284,25 eur. Nepochybne, čo potvrdil aj žalovaný, žalobca vrátil žalovanému namiesto sumy 1284,25 eur celkovo sumu 1848,51 eur, t. j. o 564,26 eur viac, čím sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Vzhľadom na uvedené súd potom vyhovel žalobe v rozsahu žalovanej istiny a priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 564,26 eur.

Súd zároveň zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 5.10.2017 do zaplatenia. Žalobca pôvodne žiadal priznať úroky z omeškania od 3.10.2017 s poukazom, že jeho podanie zo dňa 3.10.2017 (č. l. 100 spisu) je zároveň aj výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Keďže sa žalovaný dostal do omeškania dňom 5.10.2017, súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% p.a., nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola určená vo výške 0% p.a., potom výška úrokov z omeškania je 5% p.a. Súd žalobe nevyhovel v časti dvoch dní uplatnených úrokov z omeškania s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie v bodoch 28. až 30. O zamietajúcej časti súd zabudol rozhodnúť, preto tak učinil v dopĺňajúcom rozsudku (pod č. k. 17Csp/143/2016 - 138 zo dňa 1.3.2018) podľa § 225 ods. 1 veta druhá CSP, ktorý bude doručený stranám spolu s týmto rozsudkom.

O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8Sžo 215/2010). Súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP určí pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobca bol v konaní úspešný takmer v celej výške, jeho nepatrný neúspech predstavuje len zamietnutie príslušenstva za dva dni, čo je vzhľadom na výšku príslušenstva zanedbateľná suma, preto súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania voči neúspešnej strane. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Dodatočne súd prvej inštancie vydal dopĺňací rozsudok, ktorým žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 564,26 eur za obdobie od 3.10.2017 do 4.10.2017 zamietol a žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Galanta, súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 33,50 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vydanie dopĺňacieho rozsudku odôvodnil podľa § 225 ods. 1 CSP, podľa § 2 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 4 ods. 2 písm. o), § 5 ods. 1 písm. a), § 7 ods. 1, ods. 11, § 7a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ako aj podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

3. Proti rozsudku ako aj proti dopĺňaciemu rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocnenkyne. Napadol rozsudok v celom rozsahu a dopĺňací rozsudok vo výroku o platení súdneho poplatku. Tvrdenie súdu prvej inštancie o neuzavretí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o výške úroku nemá za následok, že nedošlo k vzniku úverovej zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Náležitosť RPMN nie je v zmysle žiadneho zákona podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. Na výške RPMN sa zmluvne strany ani nemôžu dohodnúť. Zákon č. 129/2010 Z.z. ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o RPMN bude dohodnutý. Ak súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj medzi stranami dohodnutý nebol, potom by v prvom rade mal zdôvodniť, že tento údaj sa dá dohodnúť. Toto v napadnutom rozsudku chýba. Ďalej poukázal na § 2 písm. i) ako aj písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010. Tento údaj by neurčil spôsobom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale uviedol by hodnotu zhodnú s predpokladanou RPMN uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z.z. a porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne navrhol žalobca v oboch z zmluvných vzťahoch, pretože v tomto prípade by takto účinná RPMN nebola vypočítaná podľa zákona. Tento názor

potvrdil Krajský súd v Trenčíne vo veci 5Co 839/2016 zo dňa 29.06.2016. Závery súdu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme nie sú dôvodné. Návrh na uzavretie zmluvy a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy sa nachádzajú na tej istej listine. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol. Nakoľko výrok o platení súdneho poplatku v dopĺňacom rozsudku je závislý od rozhodnutia vo veci samej, žalovaný proti nemu podáva odvolanie. Navrhuje, aby v tejto časti bol napadnutý rozsudok zrušený.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom splnomocnenca. Rozsudok považuje za vecne správny, dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnený. Námietky žalovaného v odvolaní sú bez právneho významu, pretože pokiaľ sa jedná o úver medzi podnikateľom a fyzickou osobou aplikujú sa na spor prednostne ustanovenia občianskeho práva. Pozornosti žalovaného zrejme uniká ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a to čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Náležitosť RPMN je teda obligatórnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný tvrdí, že RPMN sa nedá dohodnúť a je otázne prečo do zmluvy v bode 5 tento údaj uvádza, keď zákon s takouto možnosťou nepočíta. Ak by sa aj uznala argumentácia žalovaného, že uvedenie inej výšky RPMN v časti 6 zmluvy je dôsledkom plnenia zákonnej povinnosti, išlo by o nový návrh zmluvy, pretože Občiansky zákonník z tohto pravidla neustanovuje žiadnu výnimku. Pre správnosť záverov súdu žalobkyňa uvádza, že žalovaný odmietol návrh žalobcu a predloženie ním podpísanej zmluvy spolu s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sa považuje za nový návrh aj z dôvodu, že v zmluve napríklad nebol dohodnutý termín konečnej splatnosti, ale tento jednostranne oznámil žalovaný žalobcovi, pričom tento už nemal možnosť prejaviť nesúhlas s takto nadiktovanými podmienkami. K obdobným záverom dospeli aj iné súdy najmä odvolacie ktoré rozhodnutia sú právoplatné. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 17.01.2018 sp. zn. 15Co 247/2017, Krajského súdu Trenčín zo dňa 26.03.2018 sp. zn. 6Co 10/2018, Krajského súdu Žilina zo dňa 18.01.2018 sp. zn. 9Co 359/2017. Navrhuje preto napadnutý rozsudok potvrdiť, zároveň si uplatňuje aj náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie a dopĺňací rozsudok v napadnutej časti je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

6. Vecnému prieskumu odvolacieho súdu potom podliehal rozsudok, ktorým súd žalobe vyhovel, včítane výroku o náhrade trov konania a dopĺňací rozsudok vo výroku o povinnosti na zaplatenie súdneho poplatku. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie a odvolacie argumenty uplatnené žalovaným, bolo posúdiť, či sa súd prvej inštancie dopustil vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a či rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

7. Súd prvej inštancie vyhovie žalobe odôvodnil v podstate tým, že prvoinštančný súd opierajúc sa o ním aplikované ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh, vychádzajúc pritom z toho, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má povinnú zákonom predpísanú písomnú formu (§ 9 ods. 1 vety prvej zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia

zmlúv). V danom prípade bolo pritom preukázaným a nesporným, že žalovaný na tlačive žalobcu predložil žalobcovi žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 14.11.2013, ktorá neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ostatne citovaného zákona. Na túto žiadosť zareagoval žalovaný vyplnením dovtedy nevyplnenej časti 6 predmetnej žiadosti - zmluvy nazvanej „údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevyplňujte)“. Keďže údaje o schválenom revolvingovom úvere, obsahujú rozdielne údaje oproti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru najmä v časti výšky RPMN na úver (v žiadosti 70,01% a v schválení 68,33%), nebolo možné toto prijatie návrhu zo strany žalovaného obsahujúce zmeny, považovať za účinné a konečné, ale v zmysle citovaného § 44 Občianskeho zákonníka ho bolo nevyhnutné považovať za odmietnutie návrhu a za nový návrh adresovaný žalovaným žalobcovi. Vzhľadom na to bolo potom pre platné dojednanie obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyhnutné, aby žalobca tento nový návrh účinne v písomnej forme prijal, k čomu podľa výsledkov vykonaného dokazovania nedošlo.

8. Na doplnenie odvolací súd dodáva, že v zmysle § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou;... (pričom, ako už bolo uvedené vyššie, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať zo zákona povinne písomnú formu). Keďže potom v danom prípade žalobca nesporne a preukázateľne podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru dňa 14.11.2013, ktorá ale nemá všetky náležitosti úverovej zmluvy, a k schváleniu úveru došlo až doplnením údajov o schválenom revolvingovom úvere žalovaným dňa 22.11.2013 a žalobca tento v podstate sčasti nový návrh zmluvy o úvere nepodpísal, predmetná zmluva o úvere, nebola v zmenenej časti platne písomne uzavretá, pričom uzavretie konkludentným spôsobom je v danom prípade vylúčené (§ 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch... v spojení s ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného vzhľadom na to, že v písomne uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola účinne dohodnutá podstatná náležitosť a to RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ZoSÚ) aplikovaného súdom prvej inštancie, v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ je v dôsledku toho potrebné predmetné spotrebiteľské úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov. Už samotná absencia tejto jednej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmlúv a preto už bolo nadbytočným a neehospodárnym (čl. 17 Základných princípov CSP) zaoberať sa absenciou prípadných ďalších náležitostí zmlúv vedúcich k tomu istému následku.

10. Keďže podľa záverov súdov bolo potrebné predmetný spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a v konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca žalovanému z titulu úveru zaplatil oproti istine navyše sumu 564,26 eur, zodpovedajúcu jeho bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu (§ 451 a nasledujúce Občianskeho zákonníka) bolo dôvodným jeho žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovaného na zaplatenie žalobcovi uvedenej sumy aj s príslušným úrokom z omeškania, ktorého počiatok a výška odvolacou argumentáciou napadnuté neboli.

11. Žalovaný napadol dopĺňací rozsudok v časti výroku o platení súdneho poplatku, pričom odvolateľ žiadne zdôvodnenie odvolania v uvedenej časti neuviedol.

12. Ďalšie odvolacie argumenty strán predstreté v odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalovaného zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

13. S poukazom na uvedenú argumentáciu, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov, potom odvolací súd napadnutý rozsudok a dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, včítane výroku o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého) s použitím ust. § 387 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Odvolací súd preto úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

16. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).